

Problemska konferenca »Otrok in združeno delo«

Svet za vprašanja družbenoekonomskega in političnega položaja žensk pri OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik je skupno z Občinskim svetom ZSS Ljubljana Vič-Rudnik v Iliriji-Vedrog Ljubljana pred kratkim organiziral problemsko konferenco z naslovom »Otrok in združeno delo«. Ta problemska konferenca je pomenila v bistvu nadaljevanje lanskoletne problemske konference »Delavka v združenem delu«, ki je bila v Tobačni tovarni Ljubljana.

Številni udeleženci te konference, to so predstavniki organizacij združenega dela z gospodarskega in negospodarskega področja, predstavniki občinskih družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter skupščine občine so ob tej priliki načeli vrsto vprašanj in problemov ter hkrati nakazali tudi številne rešitve in predloge za odpravljanje le-teh. Tako v uvodnem referatu Angelca Žiberna, ravnateljica

VVZ Malči Belič, kot tudi v koreferatih in v razpravi sploh smo lahko zasledili razglabljanja o posameznih oblikah družbene skrbi za otroka, kot so načrtovanje družine, vzgoje mladih za odgovorno starševstvo, socialna varnost otroka in družine, dnevno varstvo otrok, predšolska vzgoja, zdravstveno varstvo matere in otroka vprašanje urejanja otroških igrišč in rekreacijskih površin ipd. V ospredju je bila tudi problematika gradnje objektov iz programa samoprispjevka II ter posamezni primeri organizacij združenega dela, ki so že razvile določene oblike skrbi za njihove delovne družine in otroke. Vse to in še marsikaj drugega pa se je nanašalo na kratkoročne in srednjeročne razvojne programe delovnih organizacij v povezavi s krajevnimi skupnostmi (npr., izgradnja otroških igrišč). In ne nazadnje je ta problemska konferenca pomenila naš skupen doprinos k »Mednarodnemu letu otroka!«

Pričele so se priprave na kulturno sezono

Tudi kulturniki smo že krepko prijeli za delo. Naša društva so že zavihala rokave in se že pripravljajo na novo sezono. Kar 22 jih imamo v naši občini. Veliko, toda žal jih je nekaj le evidentiranih, tistih »ta pravih«, ki nas presenečajo s predstavami, recitali in prireditvami pa je le malo čez 10. Vendar pa naj v isti sapi povemo, da se naša društva iz leta v leto reorganizirajo, zdaj se postavlja na noge eno, za tem drugo društvo, nekatera celo popolnoma zaspijo. Pa o tem kaj več kdaj drugič.

20 celovečernih predstav in tri enodejanke!

Razveseljiva je ugotovitev, da bomo to leto kljub vsem zaprekam deležni kar 20 celovečernih predstav in treh enodejank. Še posebej pa nas razveseljuje dejstvo, da so v glavnem vsa dela, dela domačih avtorjev. Tako so v Šentjoštu zopet obudili, oziroma odprali Jurčičevega Desetega brata. Drugje pa so se zopet lotili sodobnejših, sodobnejših avtorjev, kot so: Pavel Golia, Gregor Tozon, Tone Partljič, Kmeclj in podobno. Zares smo jih veseli! Jasno je namreč, da so to dela, ki so sorazmerno mlada, kar pa pomeni, da v njih kar mrgoli sodobnih problemov, se pravi tistih, ki nas danes kar precej »žrejo«. Pripišemo naj še, da sta se v naši občini zopet reorganizirali kar dve gledališki skupini. To sta Preserje in Notranje Gorice. Obljubijo naj, da bodo res vztrajni, mi pa jih obljubimo, da jim bomo pomagali in držali pesti.

15 zborov že vadi!

Pa ostale dejavnosti? Poglejmo vokalno dejavnost. Osem moških, štirje mešani in trije ženski pevski zbori. Se pravi petnajst jih je. Čestitamo! Prav vsi so nam že poslali načrt programa za leto 1979/80. To sezono se nam torej obeta pester koncert odraslih pevskih zborov. Pred kratkim je odbor za glasbeno dejavnost pri ZKO Slovenije organiziral seminar za zborovodje v Ravnah na Koroškem. Iz naše občine sta se ga udeležili tovarišici Ileana de Fabrizio in Zmaga Žnidaršič. Obede sta ga zelo pohvalili in ugotovili, da sta odnesli marsikaj koristnega. K sodelovanju naše glasbene komisije pa nikakor ne pozabimo pritegniti strokovnjakov tega področja kot sta Miro Kokol in Radovan Gobec.

Zanimanje za folkloro je večje

Folklor se v zadnjem času še posebno razmika. V lanskem zaključnem srečanju, ki smo ga pripravili skupaj s šolskimi kulturnimi društvi sta sodelovali le dve društvi. To leto se nam jih obeta pet. Držimo pesti, da se bodo prav tako dobro odrezali!

Bodo lutke zaživele?

To leto smo si zastavili nalogo, da moramo vsekakor pripraviti tretje srečanje lutkovnih skupin. V načrtih programov za leto 1980 je kar nekaj društev pripisalo tudi delovanje lutkovne skupine. Tega smo resnično veseli in upamo, da bodo tako vztrajni prav do konca.

Veliko je še dejavnosti, s katerimi zapolnjujejo svoj kulturni program. Nikakor ne smemo pozabiti na proslave in recitale ob različnih prireditvah in proslavah. Morda na to dostikrat pozabimo, ali pa, kakor se nam tudi dostikrat dozdeva, da to društva »stresajo z rokava«. Pa ni natanko tako. Tudi za to so potrebne prenekateri priprave, požrtvovalnost in dobra volja. Prav tako je tudi z likovnimi razstavami, ki jih pripravljajo z veliko težavo, mi pa jih še z večjo obiskujemo!

Več truda namenjati kvaliteti!

Kaj pa kvaliteta? Popolnoma vmesno vprašanje. Res je, da smo amaterji, da naš oder prenese marsikaj, prenekaterikrat celo preveč odpušča, pa moramo kljub vsemu strmeti k večji kvaliteti. Zato smo imeli to leto na seminarju v Kopru kar tri naše režiserje. Prepričani smo, da se bo to poznalo v delu in se kmalu obrestovalo.

Kje ste, animatorji?

Pa vseeno nas nekaj še preveč žre. In to so: ANIMATORJI. Enostavno ni jih. Kakor da so se popolnoma razgubili, ali pa so že zdavnaj vrgli puško v koruzo. Saj so to »tisti ta pravi, ki stvar držijo pokonci«. Nikakor ne moremo dopovedati drug drugemu, da se igre, režije pa kvalitete interpretirajo, da je človek navkljub vsemu nekako že priučil, dostikrat celo dobro naučil. Njegovo delo je kvalitetno, na zavidljivi ravni. Pa animator? Tega se človek ne nauči, to nosi s seboj. Morda vse skupaj zveni malce preveč patetično, nostalgčno. Pa vendar, tega ne bi omenjali, če ne bi bili prepričani, da v naši občini obstajajo ljudje, ki gledajo na ljubiteljstvo s pravega vidika, ki kritizirajo kadar je potrebno, pa tudi hvalijo, kadar si to zaslužimo, seveda. Morda majhen apel na vse animatorje, ki so se nam poskrili. Obljubljam jim, da jim bomo zares pomagali!

In potem prav na koncu sezone, ko že vse potegnemo črto, nas zabode v oči morda le premiera gledališkega dela, vse ostalo pa se nam zdi samo po sebi umevno in takrat tako radi zavzdihnemo: saj nič ne delajo! Pa ni res. Nikakor ne pozabimo na dejstvo, da so naši amaterji družine in to velike družine, ki jih poleg ljubiteljstva do teatra veže še človečnost.

MOJCA SUHADOLC

POJAVU V MURGLAH NA ROB

Razbijaški konjički osnovnošolcev

Na postajo milice Ljubljana Vič-Rudnik so v zadnjih tednih deževale prijave o različnih manjših krajah in povzročeni škodah, ki so jih povzročili neznani zlikovci. Različnih kaznivih dejanj se je nabralo kar okrog 90. Miličniki so se precej angažirali, primerov je bilo namreč veliko in klobčič se je pričel tako hitro odmotavati. Miličniki so prišli na sled skupini 29 storilcev. Kar lasje so šli miličnikom pokonci, ko so videli storilce: od 13-15 let so stari, le dva sta bila polnoletna. Seznam kaznivih dejanj je dolg: kraje koles, okrasnih delov z avtomobilov, poškodovane posameznih delov avtomobilov, kraje manjših predmetov (lastniki vseh niti niso znani, zato naj se javijo postaji milice Vič-Rudnik, če želijo predmete nazaj) in predvsem različna dejanja, ki so čisto pobalinstvo, vendar v takšnih razsežnih mejah, da so kaznivo dejanje. Eno izmed takšnih pobalinstev je bilo to, da so se mladeniči (v

klapi ni bilo niti enega dekleta) zbrali v zaklonišču v Murglah in ga sklenili poškodovati. Ker se je armirani beton »upiral«, so odšli domov k enemu izmed njih, vzeli iz očetove delavnice velikansko »macolo«, se vrnili in razbili so zaklonišče do zadnjega koščka. Takšnih »akcij« je bilo še vrsta. Ob vsem tem je zanimivo tudi to, da nasploh skorajda ni šlo za kakršnokoli okoriščanje, torej za želje po pridobitništvu, temveč za razbijaštvo in pobalinstvo preko vsakih meja.

»Pri vsem skupaj pa gre največ očitkov na rovaš staršev. Njih malomarnost je bila očitno izredna, saj sploh slutili niso kaj njihovi otroci počnejo. Hkrati pa se verjetno sploh niso zanimali za otroke. To naše mišljenje,« pravi komandir postaje milice Ljubljana Vič-Rudnik ALADAR BELEC, »potrjuje primer, da fant, ki so ga od doma odpeljali na razgovor sploh starši niso pogrešali. Čakali smo, da starši pridejo ponj in ker jih ni bilo, smo ga ob 11. uri ponoči odpeljali domov. Starši sploh

niso bili začudeni in so nas zasuli z vprašanji, zakaj smo ga pripeljali, saj bi znal sam priti domov, skratka kaj se mi sploh brigamo zanj.

Ob vsem tem ne vemo kaj naj naredimo. Tudi v šoli očitno niso posvečali pozornosti tem mladim, saj bi moralo komu pasti v oči njihovo problematično vedenje.

V šoli se v vse niso spuščali. Tri ali štiri izmed njih bomo poslali v vzgojni zavod, vendar se bojimo, da ne bo pravih učinkov. Kaj bo z ostalimi? Center za socialno delo bo delal z njimi, vendar je vse zaman, če starši niso zainteresirani. Ni mi jasno kaj bo, saj učinkovitih sredstev ni!

Zgrozim pa se ob misli, da bi vsi ti mladi fantje zašli na pot kriminalcev ali drugače izoliranih članov naše družbe. Kaj naj naredimo? Naj čakamo, da jih bomo lahko zapirali! To ne pelje nikamor! Fante bi bilo treba prevzgojiti in pripeljati na pravo pot. To pa lahko v takšnem polo-

ŠPORTNO SREČANJE

To pot »kazen« za miličnike

V okviru društvene dejavnosti Zveze šoferjev in avtomehaničev Dolomiti, so 20. oktobra pomerili moči šoferji in miličniki Postaje milice Vič. To pot sta bila znanje cestnoprometnih predpisov in vožnja motornih vozil postavljena ob stran, do izraza pa so prišle športne veščine.

Na športnem srečanju – v treh disciplinah – se je predvsem izkazalo, da znajo tudi miličniki po fair borbi prenesti poraz ter da so miličniki in šoferji lahko odlični tovariši.

Zanimivo prijateljsko srečanje se je pričelo na igrišču Mercatorja, kjer so šoferji z nekoliko bolj tehnično dovršeno igro le s težavo strli odpor nogometišev milice in jih premagali s 5:1. Pri šoferjih je svoje strelske sposobnosti potrdil Milan Šinko, ki je bil tudi najboljši strelec srečanja, na drugi strani pa, kljub številu prejetih zadetkov,

mojstrsko obrambo Martin Boje. Sodnik srečanja, Franjo Papec je svoje delo odlično opravil. Tako so z minimalno prednostjo nekoliko bolj mirno spremljali potek kegljanja šoferji, kajti zmagovalca je odločila skupna uvrstitev. Teško je bilo slediti, saj so keglji padali kot za stavo na eni kot na drugi strani. Veselje v taboru šoferjev je bilo nepopisno, ko sta sodnika objavila, da zmaga pripada njim in sicer s 14 podrtimi keglji razlike. S tem pa je bil znan tudi zmagovalec srečanja. Miličniki so slavili v streljanju z zračno puško, kjer je Milan Omerzu dokazal, da bodo morali šoferji še dolgo vaditi njihovo specialno disciplino. Vse nastopajoče ekipe so prijele priznanje za uspeh ali sodelovanje, šoferji pokal, toda kljub temu so obojestransko izrazili željo, da bi srečanje postalo tradicionalno.

MARJAN
VRTAČNIK

Vabilo k sodelovanju

Strelska družina »Rajko Skapin« vabi vse prijatelje strelskega športa, da se aktivno vključijo v njene strelske vrste.

Masovni strelski šport je na področju naše občine že tradicionalen, zato bo vključitev novih pionirjev, mladincev in članov prispevala k njegovi še

večji popularnosti

Redni strelski treningi z zračno puško, pod strokovnim vodstvom, so vsak torek in četrtek, od 17. do 20. ure, v naših strelskih prostorih v Rožni dolini, študentski domovi, blok v – klet.

S strelskim pozdravom »Muš«!

ODBOR STRELSKE DRUŽINE
»RAJKO SKAPIN«

čaju storijo predvsem in le starši, vsi drugi pa lahko le pomagajo – v mislih imam šolo in Center za socialno delo.«

Ugibanja delavcev postaje milice so več kot utemeljena. Kje je rešitev in predvsem, kje so vzroki? Je to izraz revolte proti družbi, morda proti potrošništvu? Mladenci niso sinovi premožnejših staršev in torej vsega siti mladinci, ki bi jim lahko očitali presitost vsega in jih odpravili z izgovorom, da so objestni, ker imajo polne želodce. Ni pa jih mogoče obravnavati tudi s tem, da ne vedo kaj je hudo in bridko v življenju. Vsi namreč izhajajo iz delavskih družin in poprečno situirani so izjeme. Marsikateri je poskusil tudi pomanjkanje marsičesa, vendar spet ne v tej smeri, da bi jih lahko opravičevali z revčki, ki so lačni. To potrjuje tudi dejstvo, da se praktično niso okoriščali z ukradenimi stvarmi, temveč je bil njihov cilj razbijanje in povzročanje ško-

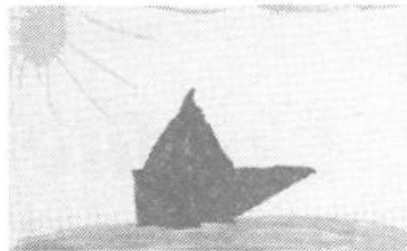
de. To je bilo ves čas edina rdeča nit. Vsaka prisvojitve česarkoli je bila bolj stranskega pomena. Ob tem primeru odpovedo tudi vse tiste »strokovne« razlage, ki jih uporabljajo takrat, kadar gre za klasične tatove ali pa za objestnost sinov dobro situiranih družin. Vse skupaj do sledi tudi ni vzbujalo posebne pozornosti, ker v skupini ni sinov staršev, ki bi potem lahko bili tema razgovorov in ni tatov, ki bi povzročili večje rope. Vse skupaj je »šlo mimo«, čeprav bi moralo biti najmanj zaskrbljujoče. Gre namreč za fante od 13 do 15 let, torej za osnovnošolce. Njihova bodočnost je torej »nezanimiva«. Njihovi starši se ne zanimajo za otroke. Matere si skušajo z nadurnim delom prisluziti nekaj denarja za to ali ono dobroto, očetje mnogih izmed njih sploh niso zaposleni, temveč se ukvarjajo s šušmarstvom ali s priložnostnimi deli. V družinah je očitno prisotna miselnost o potrebi po materialni blaginji, ki je sko-

rajda na dosegu in, da se da to doseči s čim manj dela in napora. Vse to je vzor tudi njihovim sinovom. Na koga so jezni in zakaj?!

Starši svoje vloge niso odigrali in je očitno tudi ne kanijo. Šole svoje vloge niso odigrale – morda jo še bodo? Center za socialno delo bo poskusil marsikaj, vendar je učinkovitost njegovih metod znana kot občasna neučinkovitost. Vzgojni domovi, kamor bodo šli trije ali štirje izmed njih so poznani vse prej kot učinkovita prevzgojna ustanova. Organizacija ZSMS, različne interesne organizacije in društva očitno tudi niso odigrali svoje vloge in niso pritegnili mladih. Edini, ki so pravzaprav opravili doslej svoje delo so bili miličniki. Pomeni to, da nimamo v naši družbi ob množici različnih organizacij učinkovitejših posegov. Bo tudi v bodoče ob tovrstnih dejanjih mladih odpovedala vsa naša na papirju mar-

sikdaj lepo zapisana »učinkovitost«. O tem bi se morali zamisliti vsi. Viška skupina namreč ni osamljena! Podobnih skupin sličnega socialnega porekla in s podobnimi nagibi je bilo v zadnjem času v Ljubljani več. Niti ena se ni materialno okoriščala, vse pa so povzročile precejšnjo škodo: »barvanje« postaje milice Bežigrad z motornim oljem, tekma mladih v razbojanju šip s kostanjem na kolesih in brez njih in podobno. Vsega tega ni mogoče zvaliti na predvajanje filmov kot bi to radi sedaj spet storili nekateri, temveč bi morali razmisliti o instrumentih v naši družbi, ki očitno niso tako učinkoviti kot so videti na papirju in kot mi dostikrat mislimo, takrat ko pa se izkažejo za neučinkovitost, iščemo krivca vsepovsod drugod. Razmisliti je treba o vzrokih in ne izvijati iz trte smešne izgovore in iskati tuje vplive. Vzroki so doma in domači!

MILOVAN DIMITRIČ

akcija za pacug – račun za izgradnjo pacuga 501-01-678-51542

za Pacug

V akcijo zbiranja sredstev za izgradnjo otroškega letovišča Pacug se je tvorno vključilo tudi Obrtno združenje občine Ljubljana Vič-Rudnik, ki je v začetni fazi namenilo za izgradnjo 100.000 dinarjev. Prepričani smo, da bodo vsi samostojni obrtniki naše občine še pomagali, v tej za nas tako pomembni akciji, kot je ustvarjanje normalnih pogojev letovanja našim otrokom.

V KS VRHOVCI

Najboljši kegljači v občini?

Če že ne najboljši pa prav gotovo drži, da jih je v tej KS veliko kar potrjuje udeležba na **1. PRVENSTVU KS** v kegljanju, ki je bilo v petek, dne 26. oktobra 1979. Na to tekmovanje je komisija za šport in rekreacijo v KS Vrhovci povabila vse krajanje. Temu pozivu se je odzvalo 36 moških in 5 žensk. Tekmovanje je bilo še posebej zanimivo, saj je štel kot izbirno za sestavo ekipe KS, ki bo nastopila na občinskem prvenstvu 16. in 17. novembra. Vzdušje na kegljišču je doseglo višek, ko so nastopili t. i. »profesionalci«. Temu primerni so bili na koncu tudi rezultati.

1. ZDEŠAR Stane	457
2. BELC Janez	444
3. OSREDKAR Franc	432
4. VALANT Franc	423
5. PEKLJAJ	412
6. GRBEC	412
7. BEBER	403
8. SLANIČ	402

Za razliko od moških, ki so »metali« 100 lučajev mešano, so tekmovalke vrgle le 50 lučajev in sicer:

1. MARJANOVIČ Jasmina	186
2. STRUŽNIK Jana	175
3. BERGANT Nataša	149
4. KOS Zdenka	138
5. BEBER Francka	117

Naj nazadnje omenimo nekaj podrobnosti, ki v primerjavi s predstojecim občinskimi prvenstvom v kegljanju niso tako malenkostne: Vsi nastopajoči so prispevali 15,00 din prijavnine, kar ni zadostovalo za kritje stroškov uporabe kegljišča. To razliko (400 din) je prispeval lastnik kegljišča tov. Vojko Jamnik sam. Prijavnica za nastop na občinskem prvenstvu pa znaša: za moške 25 din – in 37,5 din na prijavljeno tekmovalko. Ob koncu tekmovanja so bile podeljene prvem trem moškim in ženskam kolajne, katere je brezplačno izdelal tovariš KOS Bruno, za kar se mu na tem mestu zahvaljujemo.

V razpis občinskega prvenstva v kegljanju pa so predvidena le tale priznanja: prvouvrščena moška in ženska ekipa prejmeta **PREHODNI POKAL**, ekipe uvrščene do 3. mesta pa prejmejo diplome. Torej nikakršnih predvidenih priznanj posameznikom za najboljše dosežke!

Letošnja športno-rekreativna aktivnost v KS pa s tem uspelim tekmovanjem ni končana. Pravkar sta uspešno končali občinski TRIM ligi dve ekipi v malem nogometu, od oktobra dalje pa enkrat tedensko vodijo v telovadnici OŠ na Vrhovcih tri rekreativne skupine in sicer: v ponedeljek mladinci, v torek starejši občani in v sredo ženske.

Komisija za šport in rekreacijo pri KS Vrhovci pa je že tudi razpisala **PRVENSTVO KS V NAMIZNEM TENISU, ki bo v soboto 24. novembra v telovadnici OŠ na Vrhovcih.**